

Proslov 2

Riječ stanovnika
najljepšeg Otoka,
naknadno
prometnutih
u pirate

S najljepšeg sam Otoka odselio 27. veljače 2018. godine. U 5 sati i 10 minuta sjeo sam u auto marke Seat Alhambra i otišao na drugi otok, tj. u Njemačku. Prvo sam još 360 sekundi u mislima tražio neki razlog da ostanem. Nisam ga našao ni prethodnih 365 dana pa ni sada. 1052 kilometra kasnije znao sam da sam stigao kući. Živim u Njemačkoj i zaposlen sam na poslovima pranja suđa.

**dr. sc. Željko Porobija, doktor filozofije,
perač suđa u Njemačkoj**

S Otoka sam odselio zbog glavešina. No, na njega se često vraćam kako bih pomogao mladima koji žele učiti i posjetio drage prijatelje.

**prof. dr. sc. Ivan Đikić, molekularni biolog,
osnivač otočkog laboratorija**

Nakon više od 50 godina života na rodnom Otkoku sve češće se pitam: što ja ovdje radim? Još uvijek pronalazim kakve-takve odgovore. S vremena na vrijeme otputujem na neke druge otoke koji su bolji za život od mog Otoka. I uviјek se iznova vraćam na svoj Otok. I opet mi se posve nenađano pojavi pitanje: što ja ovdje radim? I ponovno s mukom pronađem odgovor koji pruža nekakvo opravdanje. I tako prolazi moj život na Otkoku.

**prof. dr. sc. Igor Radeka, doktor pedagogije,
otočki profesor**

Ja sam se na Otoku rodio, proveo djetinjstvo na plažama i na ulici, a kasnije putovao cijelim svijetom i živio na raznim drugim otocima. Ali ipak mi je nekako najljepše na najljepšem Otoku. Mene zovu ‘najveći optimist na Otoku’, ali nisam siguran je li to radi mojih impresivnih proporcija, oko 2 m visine i oko 100 kg težine, ili zbog činjenice da sve druge neprestano uvjeravam kako je svijet bolji nego ikad i kako će vjerojatno biti sve bolji. Inače mi je omiljena zabava indoktrinacija djece i odraslih o znanosti, zvijezdama, svermiru, česticama, atomima i drugim raznim čudesima oko nas. Svi naši Otočani kao da uživaju u toj indoktrinaciji ☺.

**prof. dr. sc. Ivica Puljak, fizičar,
otočki znanstvenik optimist**

Ne mogu napustiti najljepši Otok. Jer, moj je posao braniti Otočane kad upadnu u probleme, a upadaju stalno. Ne zna se je li više zbog kokosa ili ribe. Tako da ostajem živjeti i raditi ovdje, na poslovima osiguranja pravne zaštite berača kokosa i ribara. A najviše pirata.

**Nenad Slunjski, dipl. iur.,
otočki odvjetnik**

Nakon dosta zahtjevnog studija zaposlio sam se kao berač kokosa – pripravnik. Tako da zasad, smijem brati samo s nižih grana. S najljepšeg bih Otoka otišao, no s mojim zanimanjem na drugim otocima nije lako dobiti posao onima

koji su se školovali ovdje. Kolače s kokosom ne pečem, a niti ih jedem zbog obiteljske tradicije nepečenja.

**Krešimir Slunjski, mr. iur.,
otočki odvjetnički vježbenik**

Ja živim na najljepšem Otoku ali, za svaki slučaj, ne uzgajam ništa.

**izv. prof. dr. sc. Ante Kolak, doktor pedagogije,
otočki profesor**

Imam prilično godina i završila sam neke škole, ali i daže nisam sigurna s kojeg dijela najljepšeg Otoka potječem. Bilo je vremena kada sam ga htjela bezglavo napustiti, ali sam mislila da bi to bilo neodgovorno i prema mojoj Otočku i njegovim stanovnicima, a posebice onima koje sam dočnjela na svijet. Ovdje živim i radim u statusu redovite beričice kokosa.

**prof. dr. sc. Maja Ljubetić, doktorica pedagogije,
otočka profesorica**

Ja sam sa susjednog Otoka, ali ni kod nas nije puno bolja situacija nego ovdje. Vjerojatno zato što rastu jednaki kokosi. Na ovom Otoku imam dobre prijatelje pa dolazim petkom, kad vozi trajekt.

**prof. dr. sc. Saša Milić, doktor pedagogije,
profesor sa susjednog Otoka**

Ja ne mogu napustiti najljepši Otok jer moram operirati stanovnike kad imaju probleme. A imaju ih stalno i to raznih vrsta. Ali uvijek ih anesteziram da ih ne bi boljelo, a i zato da tijekom operacije ne prigovaraju. Jer Otočani prilično vole prigovaratati.

**prim. dr. sc. Zoran Veir, doktor medicine,
otočki kirurg**

Radim kao novinarka na najljepšem Otku i izvještavam Otočane o tome što se oko njih događa. Kako su vijesti uglavnom loše, Otočani se redovito ljute na mene kao da sam ja za to kriva. Umjesto toga, trebali bi malo bolje uređiti svoj Otok pa bi onda i vijesti bile bolje. No lakše je ljutiti se na donositelje ružnih vijesti nego promijeniti stare otočke navade i užance.

Silvija Novak, prof., otočka novinarka

Stanje na dijelu najljepšeg Otoka na kojemu ja živim, a na kojem ću i umriti, najbolje se može opisati pismom "Kad naš brod plovi, plovi...", a pogotovo drugom strofom u kojoj tone. No, i to s pismom na usnama. Mi, stanovnici najljepšeg Otoka, uglavnom se vodimo metaforom "Nek' nam kušin bude stina!". Pa i pravo nam budi kad smo za to glasali!

**Edita Tošić, odgajateljica,
predsjednica otočke udruge**

Radim kao slastičarka na Otku. Moja lokalno najpoznatija slastica je Pita Negra. Slobodno vrijeme volim provoditi s mladima s kojima dijelim razmišljanja o kolačima. Uglavnom svi vole slatko pa me rado slušaju. Nažalost, nekima se slatko previše ‘prima’ pa krenu na kojekakve dijete. Još uvjek čekam da Otočani prepoznađu Pita Negru kao slasticu *par excellence*. Čak i ako Otočani ne prepoznađu Pita Negru kao slasticu *par excellence*, odlučila sam ostati na Otku. Ne želim ostaviti otočku mladež bez slatkiša.

**dr. sc. Ida Somolanji Tokić, poslijedoktorandica,
otočka slastičarka**

Prije više godina osnovala sam tvrtku za preradu ribe, a kasnije za uzgoj malih palmi kokosa. Često, a najviše oko prvog u mjesecu, razmišljam bih li odselila na drugi otok ili ostala ovdje. No, nedavno su na druge otoke počela odlaziti moja djeca. A kako se čini, ne misle se ni vratiti. Kokosove kolače povremeno pečem, s osrednjim uspjehom.

**Anita Golubić, odgajateljica,
otočka poduzetnica**

Nakon 27 godina radnog staža u otočkoj špediciji, potreba za mojim radnim mjestom se ukinula. Otada sam se nekoliko puta pokušala prekvalificirati, no već sam godina nezaposlena. S najljepšeg Otoka nisam odselila jer nemam kamo. Trenutno ne znam čekam li ponudu za zapo-

slenje ili mirovinu. A u slobodno vrijeme pečem kolače s kokosom. Uspješno.

Melita Herceg, komercijalna referentica,
nezaposlena

Ne mogu napustiti najljepši Otok jer su Glavešine prepoznale moj inovativan pristup industriji obuće te me debelo subvencioniraju. Naime, jedini sam proizvođač obuće na Otoku koji proizvodi par obuće kao tri komada! Također sam prvi koji je uočio vrijednost integracije jarbola i topa na jedrenjacima. Zato ostajem ovdje.

Ivica Čosić, inovator,
proizvođač otočke obuće

Na najljepšem se Otku bavim sadnjom kokosa, ali što god posadim otočke mi Glavešine poberu tako da jedva preživljavam. Otok neću napustiti jer da se poželim vratit, još bi mi naplatili i mostarinu.

Željka Šimunić, mr. praesc. educ.,
zaposlena na Otku

S Otoka sam odselila prije tri i pol godine. Prije toga sam na Otku radila kao uzgajivačica kokosa. Ali, klima je postajala sve lošija, atmosfera među uzgajivačima sve tmurnija, a ni urod nije bio neki... pa sam otišla na drugi otok.

I ovdje radim kao uzgajivačica kokosa – to se nije puno promjenilo. Ali, sve drugo jest! Za početak, kokosi su puno raznolikiji nego na Otoku, ali ta raznolikost nikome ne smeta! Baš suprotno, puno je veselije! I klima je puno bolja, a time i atmosfera među uzgajivačima i svima ostalima. Plantaže kokosa su puno manje, ali urod višestruko veći! A i trava je zelenija.

**Ana Kasandikromo Pasarić, mr. praesc. educ.,
uzgajivačica kokosa u Nizozemskoj**

Živim na najljepšem Otoku i radim na uzgoju mladih kokosa. Zbog nevera klima baš nije pogodna, ali ne odustajem. Pečem i kolače koje uglavnom besplatno dijelim najmlađim stanovnicima kako bih doprinijela boljitetu.

**Darinka Vrbanec, odgajateljica,
ravnateljica otočke ustanove**

Predgovor 1

Ignac Klarić

*Bolje biti punker jedan dan,
nego cijeli život mrtav!*

Velika nam je čast vratiti se nakon četrdeset godina od prvog nastupa na otočku *rock*-scenu i da smo prepoznati kao iskonski pirati koji su na Otku napravili veliku svinjariju.

P. S. Tko im je kriv kaj nisu na vrijeme provjerili naš repertoar?! ☺

Hvala autorici što nas je ‘ubacila’ u ovaj sjajan projekt i ‘stavila’ na ispravnu stranu. Iako, istinski rokeri nikad nisu izabrali krivu. Uvijek su znali koja je njihova. I rokeru treba sigurnost i lova, treba platit račune, treba nešto i pojest i popit, ali nije spremam zbog nje prodat dušu. Ili obraz. Treba i sutra prošetat Otokom.

S obzirom na to da će ova knjiga sigurno dobiti i nastavak, htjeli bismo da nas autorica u sljedećoj knjizi malo ubaci u otočku vlast. Ono... makar na jedan dan, da neprijatelja upoznamo iznutra. A ako nam se kojim slučajem dopadne na vlasti pa poželimo ostati, i unatoč upozorenju autorice da vlast kvari ljude, ovim je putem ovlašćujemo da nas iste sekunde izbaciti iz knjige jednim potezom pera. Ili mača. Svejedno.

Ignac Klarić

✉ Crna Kronika ✉

Predgovor 2

Saša Novak

dragi otocani

u ova nemirna vremena,
kada gali vjetrovi pušu sa
svih strana i donose kišu
i mernjeme, žujte da smo
mi pirati sa vama

Vaš Sasa Novak

Sasa Novak

Saša Novak

☞ ex. Psihomodo pop ☝

Predgovor 3

Sejo Sexon

Moja stara, Katica, rođena je u mjestu na Pelješcu koje je od pada nenačelnog komunističkog režima ostalo bez kina, pozorišta, banke, benzinske pumpe i preko 300 stanovnika. Otpriklike isto toliko ih je ostalo. Od predsjedničkog obećanja da će se opet oživjeti i naseliti otoci, naselili smo samo jedan – Irsku.

Predivan je herojski vaš pohod i vaš projekt, dragi gusari! Iako pomalo licemjerno zvuči podrška od nekoga tko nije živio u udobnosti svega onoga što veliki grad ima i nudi, moje srce je uz vas i želim dobro more vašim galijama.

Sejo Sexon

¤ Zabranjeno pušenje ¤

Predgovor 4

Remi

dragiji Otocani,
mi smo s vama!
Dří' te se! ☺

* Dění elementar

Remi
Elemental

Predgovor 5

Neno Belan

DRAGI OTOČANI, DŽEĐITE SE -
JA SAM UZ VAS!

A ĐOK JE GUBAVI, ĐIT ĆE ŠEOK!
VAS

Neno Belo

Neno Belan

1. dio

Otočka kultura

I .

o općim
obilježjima
i razvojnoj
perspektivi
najljepšeg
Otoka

1 Zeleni otok: najljepši Otok vs. Irska

Život na najljepšem Otkoku i u Irskoj u mnogočemu je sličan. Oba su otoka izrazito zelena, pa ih često nazivaju zelenim otocima. Najljepši zeleni Otok i zeleni otok Irska. Na najljepšem Otkoku zeleni su čak i neki stanovnici. Gospodarstvo Irske moderno je gospodarstvo znanja. Isto za svoj Otok kažu i Otočani iako na njemu ono baš nije jako razvijeno. A pretjerano se ne cijeni ni znanje. No, postoje i neke razlike. Više stanovnika rođenih na najljepšem Otkoku živi u Irskoj nego na najljepšem Otkoku. Jer stanovnici najljepšeg Otoka rado sele u Irsku. Vlast najljepšeg Otoka taj podatak objašnjava empatičnošću i velikodušnošću Otočana koji odlaze kako bi pomogli Ircima da se razviju. Jer, bila bi velika šteta da su samo oni razvijeni. Priča se da je u Irsku zadnjih godina odselilo oko dvadeset tisuća stanovnika najljepšeg Otoka. No, otočka vlast ne vjeruju da ih toliko nedostaje. Stoga su nedavno odlučili napraviti popis stanovništva. Vjerodostojan. Zato su osnovali tročlano Povjerenstvo za otočko prebrojavanje koje je odmah započelo s radom. No, ono je u obavljanju posla imalo određenih poteškoća. Stanovnici najljepšeg Otoka stalno su u pokretu pa ih je teško prebrojiti. Mirni su jedino navečer kad gledaju svoju omiljenu TV seriju *Herido corazón*, no Povjerenstvo za otočko prebrojavanje smatralo je neprikladnim ulaziti navečer u njihove domove. Stoga se od prebrojavanja odustalo.

S oba se otoka često čuje pjesma. Jedino što u Irskoj pjevaju svi, a na najljepšem Otoku uglavnom samo pirati. Ostalima baš nije do pjevanja osim u iznimnim situacijama. Neki se Otočani iz Irske i vrate, kao primjerice susjed vlasnika konoobe koji se nedavno vratio po neke stvari koje je na najljepšem Otoku zbravio. To jest, suprugu. Pa kad je već navratio, glavni urednik otočkog radija ga je zamolio za kratak razgovor. U njemu će slušateljima objasnit što su, prema njegovu mišljenju, razlozi zbog kojih stanovnici najljepšeg Otoka tako rado sele u Irsku. On je na to pristao i rekao da se stanovnicima najljepšeg Otoka u Irskoj dopada to što oni koji ne dolaze na posao ili ga vješto izbjegavaju nemaju najveće plaće, što se radna mjesta ne dobivaju zahvaljujući rođačkim ili stranačkim vezama, a sposobnost, znanje i trud ljudi se cijeni i nagraduje. Već nakon prve rečenice, uredniku je bilo jasno da je taj čovjek običan mutikaš, plaćenik i prevarant i da mu je cilj difamirati i dezavuirati slušatelje. Jer je vražji pirat! Stoga je intervju prekinuo, a program nastavio prigodnim glazbenim brojem *Na Otoku med i mlijeko, nikad ne bih ošo preko!*

2

Raspjevana otočka mladež

Otočka mladež voli najljepši Otok, ali na njemu baš ne vidi neku perspektivu. To je najvažnije što se o njima može reći. I najtužnije. A vole i pjesmu. Navodno su nabavili neke piratske snimke koje slušaju po noći slušaju, skriveni pod palmom. Slušaju i potiho pjevaju:

*Čujem, pričaju moj jezik na svakom koraku
Cure mi se smiješe, ljubav je u zraku
Sjajni ljudi, ali puno piju
Perem suđe, tražim pos'o neđe u IT-u*

*Život u koferu od nekih deset kila
Lovu mi je dala stara, moja dobra vila
Ostao sam mjesec dana skriven u hostelu
Na Zelenom otoku, simpatičnome selu*

*Irska, Irska, kopno na vidiku
Čeka mir i blagostanje, džaba stanovi
Irska, Irska, izem svoju sliku
Nikad više prazan džep, a tvrdi dlanovi*

*Prvi pos'o mi je bio u sumnjivome baru
Uštedio sam pare za normalnu gitaru*

I. O općim obilježjima i razvojnoj perspektivi najljepšeg Otoka

*Polako, sigurno idem u mašinu
Imam nove tetovaže, križ i djetelinu*

*Ali neću tuzi dati da mi duša pati
Ja moram biti tu i dok god mogu slati,
rodbini svojoj para i paketa
Živjet ću kod ovog čudno dobrog svijeta*

*Irska, Irska, kopno na vidiku
Čeka mir i blagostanje, džaba stanovi
Irska, Irska, izem svoju sliku
Nikad više prazan džep, a tvrdi dlanovi.*

*Irska, Irska, isto ima dima
I kruha i igara i čarapa i gaća
Irska fina, tamo nema mina
Umjerena klima i mnogo bolja plaća.*

Irska, Zabranjeno pušenje

[<https://bit.ly/35X3J8F>]

I pjevaju:

*Srce boli tuga slama,
kad se sjetim domovine.
Nemoj biti dio stada,
ne okreći glavu sine!*

*Je*ite se, sutra letim,
domovina nova zove.
Neću ni da vas se sjetim,
kad zaradim nešto love.*

*Irska zemljo moja,
dolazim ti ja
Uzmi me u krilo
bez razmišljanja.*

*Srce boli tuga slama,
kad se sjetim domovine.
Nemoj biti dio stada,
Ne okreći glavu sine.*

*Irska zemljo moja,
dolazim ti ja
Uzmi me u krilo
bez razmišljanja.*

*Irska zemljo moja,
dolazim ti ja
Uzmi me u krilo
bez razmišljanja.*

Irska, Crna kronika

[<https://bit.ly/341W1Z1>]

3 **Velika rasprodaja imovine**

U posljednje vrijeme stanovnici su prodali skoro cijeli najljepši Otok. A sve je počelo jednog natprosječno sparnog dana kad od silne vrućine nisu mogli ništa raditi. Sjeli su u hlad i razmišljali kako da se domognu novaca, a da ne moraju po paklenoj vrućini brat te vražje kokose. I loviti ribu. Prvo im se činilo da to nije moguće ostvarit, no onda su se sjetili da bi mogli nešto prodat. A kako ništa posebno nemaju, odlučili su prodati najljepši Otok. Dio po dio. Da je to odlična ideja, potvrdila su im i dvojica otočkih pijanaca i nekoliko ribara.

Prvo su prodali palmu iza konobe koja je ionako bila deformirana jer je na nju lani pao stari krov od suhog šiblja. Pa su prodali i onu pokraj na koju nije ništa palo. A kad je promet s palmama polako krenuo, prodali su i sva ostala stabla iza konobe. I ona ispred konobe. Pa s lijeve strane. I s desne. Glas o uspješnim transakcijama palmi oko konobe brzo se proširio najljepšim Otokom pa je tržišna grozница zahvatila i pristanište trajekta. Poneseni gospodarskim uspjehom na trajektnom su pristaništu prodali sve palme, galebove, vezove za gumenjake i samo trajektno pristanište. A nakon nekoliko dana prodali su i trajekt. Na to je oštros reagirao Otočki odvjetnik podsjetivši ih na to da ne mogu prodavati ono što nije njihovo. To ne samo da nema prav-

nu osnovu, tvrdio je on, nego je i prilično protupravno. No, Otočanima je ideja da trajekt nije njihov bila posve strana i neprihvatljiva. Nakon toliko godina vožnje i večernjeg dočekivanja golemog plovila ne samo da su ga počeli smatrati svojim nego je postao i svojevrsni ljubimac Otoka. Koliko je samo ljubavnih priča na njemu započeto?! Koliko je samo mlađih ljudi njime otišlo u Irsku?! Stoga je, kako je to objasnio Glavni otočki glavešina, trajekt itekako njihov. A kako je itekako njihov, mogu ga i prodat. Uostalom, on će ionako nastaviti dolaziti petkom na najljepši Otok, tko god mu bio vlasnik. Nakon izvjesnog vremena odlučili su prodat i ribe. Ne ove ulovljene nego one koje su još u moru. Lijepo će ih prodat pa neka si ih budući vlasnik sam lovi. Barem će uvjek biti siguran da su svježe.

A onda ih je žar prodaje toliko ponio da su počeli prodavat i susjede. Na Otoku više nitko nije bio siguran – svatko se pribajavao dana kad će saznat da više nije svoj. Sav svoj. Načelnik za ovo i ono čak je pokušao prodat i svoju punicu, no za nju strani investitori nisu pokazali veći interes. A niti domaći. A onda, jednog jutra Otočanima je priopćeno da se aktivnosti prodaje privremeno obustavljaju zbog zatrpanosti otočke porezne uprave koja još uvijek radi na oporezivanju deformirane palme iza konobe. Međutim, to nikog nije posebno pogodilo jer su već ionako palmu i sve drugo prodali. Osim Načelnikove punice.

A kroz poloutvoren prozor trošne otočke kuće potihno se čula pjesma:

...Prodali bi sve
al' da ostane naše
da drugi tim upravlja
e, to nam ne paše!

...

...kršno tijelo, o malena dušo
priroda je lijepa
al' za*ebano društvo.

Priroda i društvo, Elemental

[<https://bit.ly/2NevfWW>]

